

Тарасова верба

Коли Тараса Шевченка відправили з Орської фортеці на заслання, по дорозі в місті Гур'єві знайшов він гілочку верби. І, мабуть, так зажурило серце за рідною Україною, так нагадала вона йому далеку милу батьківщину, що не зміг покинути її, узяв із собою. Прибувши на місце заслання, посадив він ту маленьку лозину на непишному солдатському городі. Прийнялась гілочка, переборовши місцеву спеку, пішла вгору й стала могутнім деревом. Уже друге сторіччя стоїть «шевченківська верба» у Форті Шевченка. А коли відзначалася сто десята річниця з дня смерті Кобзаря, звідси, з півострова Мангишлак, привезли в Україну маленьку гілочку «поетової вербиченьки». Її урочисто висадили в місті Львові, у Стрийському парку. Тепер це вже доросле дерево. І росте близька родичка верби, якою милувався солдат Тарас Григорович. Кожен українець, який відвідує дочку «шевченківської верби», розуміє, що це живий пам'ятник українському поетові